

GESTIÓ DINÀMICA

DE LA MEMÒRIA

Memòria estàtica (en temps de compilació)

```
#include <stdio.h>
   #define MAX 100
   int main(){
     int taula[MAX];
     int n;
     printf("Quants nombres vols introduir?\n");
     scanf("%d",&n);
     // llegir nombres i omplir taula
     return 0;
14 }
```

Memòria estàtica (en temps de compilació)

```
#include <stdio.h>
   #define MAX 100
   int main(){
     int taula[MAX];
     int n;
     printf("Quants nombres vols introduir?\n");
     scanf("%d",&n);
     // llegir nombres i omplir taula
     return 0;
14 }
```

Quan s'executa el programa...

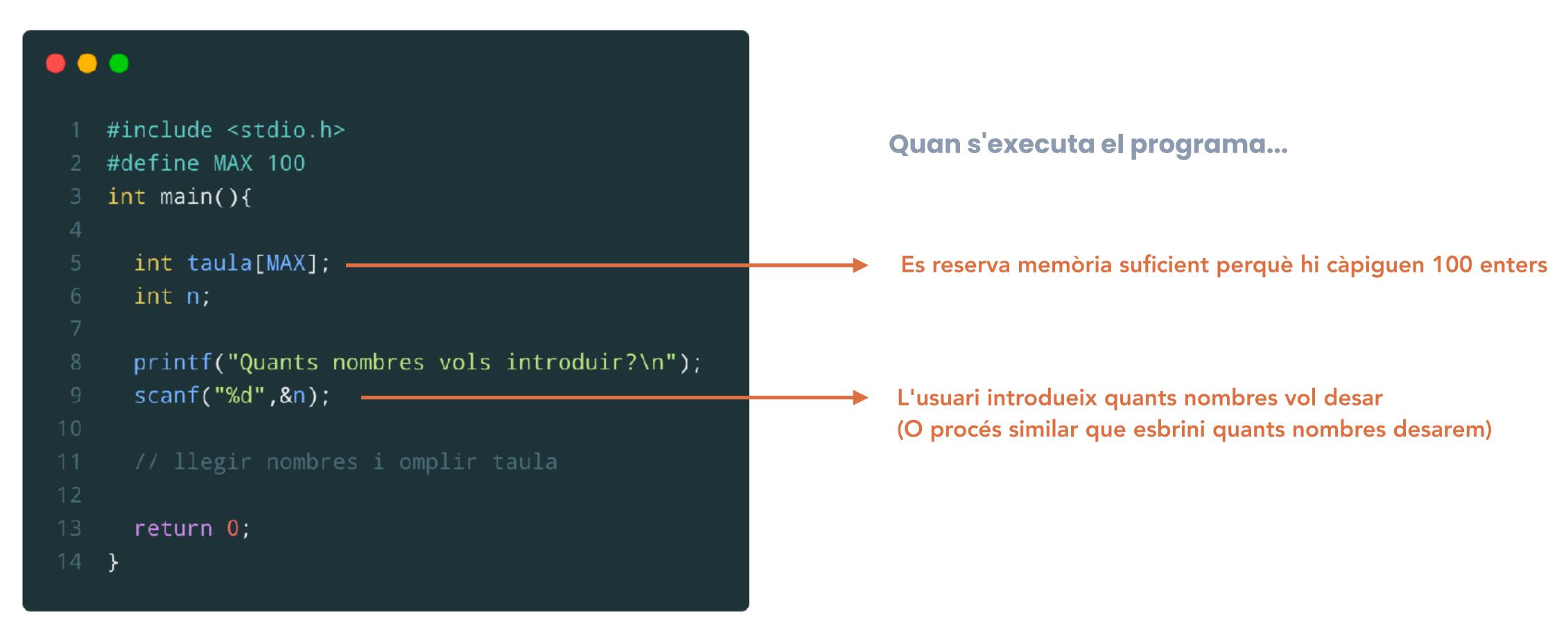
Memòria estàtica (en temps de compilació)

```
#include <stdio.h>
   #define MAX 100
   int main(){
     int taula[MAX]; —
     int n;
     printf("Quants nombres vols introduir?\n");
     scanf("%d",&n);
     // llegir nombres i omplir taula
     return 0;
14 }
```

Quan s'executa el programa...

Es reserva memòria suficient perquè hi càpiguen 100 enters

Memòria estàtica (en temps de compilació)

Memòria estàtica (en temps de compilació)

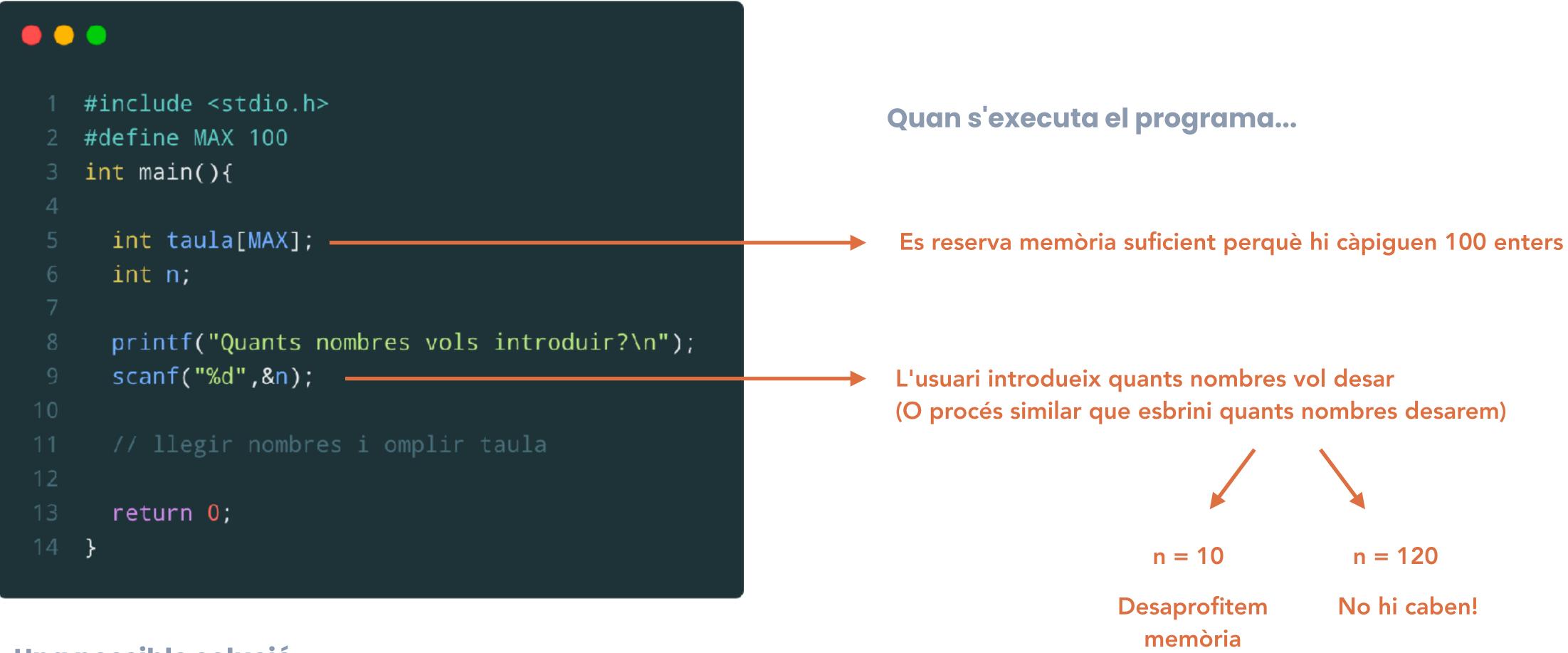
```
#include <stdio.h>
                                                                 Quan s'executa el programa...
   #define MAX 100
   int main(){
     int taula[MAX]; —
                                                                  Es reserva memòria suficient perquè hi càpiguen 100 enters
     int n;
     printf("Quants nombres vols introduir?\n");
      scanf("%d",&n); ————
                                                                 L'usuari introdueix quants nombres vol desar
                                                                  (O procés similar que esbrini quants nombres desarem)
     // llegir nombres i omplir taula
     return 0;
14 }
                                                                                     n = 10
                                                                                   Desaprofitem
                                                                                     memòria
```

Memòria estàtica (en temps de compilació)

```
#include <stdio.h>
                                                                Quan s'executa el programa...
   #define MAX 100
   int main(){
     int taula[MAX]; —
                                                                 Es reserva memòria suficient perquè hi càpiguen 100 enters
     int n;
     printf("Quants nombres vols introduir?\n");
      scanf("%d",&n); —————
                                                                 L'usuari introdueix quants nombres vol desar
                                                                 (O procés similar que esbrini quants nombres desarem)
     // llegir nombres i omplir taula
     return 0;
14 }
                                                                                     n = 10
                                                                                                  n = 120
                                                                                  Desaprofitem
                                                                                                  No hi caben!
```

memòria

Memòria estàtica (en temps de compilació)

Una possible solució...

• Reservar la memòria després d'esbrinar quanta en necessitem exactament.

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

A teoria:

• Punter: emmagatzema l'adreça de memòria on està guardat un objecte de tipus "**T**"

```
ip: punter_a_T;
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

A teoria:

• Punter: emmagatzema l'adreça de memòria on està guardat un objecte de tipus "**T**"

```
ip: punter_a_T;
```

 Reservar espai: funció que demana un espai de memòria i en retorna l'adreça

```
reservar_espai(num_elems, mida_elems)
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

A teoria:

• Punter: emmagatzema l'adreça de memòria on està guardat un objecte de tipus "**T**"

```
ip: punter_a_T;
```

 Reservar espai: funció que demana un espai de memòria i en retorna l'adreça

```
reservar_espai(num_elems, mida_elems)
```

 Alliberar espai: "des-reserva" l'espai de memòria apuntat pel punter.

```
alliberar_espai(punter_a_T)
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

OJO! Com que retorna un punter a void haurem de fer un casting al nostre tipus

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

OJO! Com que retorna un punter a void haurem de fer un casting al nostre tipus OJO2! "size" fa referència al nombre de bytes, no al nombre d'elements!

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

```
int *taula;

taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

```
int *taula;

taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));

if (taula == NULL){
    printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
    return -1;
}
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

OJO! Com que retorna un punter a void haurem de fer un casting al nostre tipus OJO2! "size" fa referència al nombre de bytes, no al nombre d'elements!

```
int *taula;

taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));

if (taula == NULL){
    printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
    return -1;
}
```

• L'accés a la taula es fa amb normalitat, com si fos una taula estàtica.

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

OJO! Com que retorna un punter a void haurem de fer un casting al nostre tipus OJO2! "size" fa referència al nombre de bytes, no al nombre d'elements!

```
int *taula;

taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));

if (taula == NULL){
    printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
    return -1;
}

taula[0] = 100;
taula[1] = 200;
```

• L'accés a la taula es fa amb normalitat, com si fos una taula estàtica.

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

```
int *taula;

taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));

if (taula == NULL){
    printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
    return -1;
}

taula[0] = 100;
taula[1] = 200;
```

- L'accés a la taula es fa amb normalitat, com si fos una taula estàtica.
- **free**: funció que rep un punter i allibera l'espai de memòria on apunta aquell punter.

```
void free(void *ptr)
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

```
int *taula;
taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
if (taula == NULL){
    printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
    return -1;
taula[0] = 100;
taula[1] = 200;
free(taula);
```

- L'accés a la taula es fa amb normalitat, com si fos una taula estàtica.
- **free**: funció que rep un punter i allibera l'espai de memòria on apunta aquell punter.

```
void free(void *ptr)
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

 Objectiu: poder decidir quanta memòria reservem durant l'execució del programa. Com ho fem?

En C (Ilibreria stdlib.h)

 Declarar un punter on guardarem l'adreça de memòria:

```
type *var_name;
```

 malloc: funció que reserva un espai de memòria de mida "size" i retorna un punter a aquell espai, o bé NULL si no s'ha pogut reservar

```
void *malloc(size_t size)
```

```
int *taula;
taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
if (taula == NULL){
    printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
    return -1;
taula[0] = 100;
taula[1] = 200;
free(taula);
```

- L'accés a la taula es fa amb normalitat, com si fos una taula estàtica.
- **free**: funció que rep un punter i allibera l'espai de memòria on apunta aquell punter.

```
void free(void *ptr)

OJO CUIDAO!
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

• Altres funcions relacionades:

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

- Altres funcions relacionades:
- calloc: igual que malloc però inicialitza el contingut de la memòria a 0 i rep per paràmetre el nombre d'elements i la mida.

```
void *calloc(size_t nitems, size_t size)
```

```
int *taula;
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

- Altres funcions relacionades:
- **calloc**: igual que malloc però inicialitza el contingut de la memòria a 0 i rep per paràmetre el nombre d'elements i la mida.

```
void *calloc(size_t nitems, size_t size)
```

```
int *taula;
```

```
taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
taula = (int *) calloc( n, sizeof(int));
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

- Altres funcions relacionades:
- calloc: igual que malloc però inicialitza el contingut de la memòria a 0 i rep per paràmetre el nombre d'elements i la mida.

```
void *calloc(size_t nitems, size_t size)
```

 realloc: funció que, donat un punter que apunta a un espai de memòria ja reservat, n'incrementa la mida fins "size"

```
void *realloc(void *ptr, size_t size)
```

size = nova mida que volem, en bytes

```
int *taula;
```

```
taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
taula = (int *) calloc( n, sizeof(int));
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

- Altres funcions relacionades:
- calloc: igual que malloc però inicialitza el contingut de la memòria a 0 i rep per paràmetre el nombre d'elements i la mida.

```
void *calloc(size_t nitems, size_t size)
```

 realloc: funció que, donat un punter que apunta a un espai de memòria ja reservat, n'incrementa la mida fins "size"

```
void *realloc(void *ptr, size_t size)
```

size = nova mida que volem, en bytes

```
int *taula;
```

```
taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
taula = (int *) calloc( n, sizeof(int));
```

```
taula = (int *) realloc(taula, 2 * n * sizeof(int));
```

Memòria dinàmica (en temps d'execució)

- Altres funcions relacionades:
- calloc: igual que malloc però inicialitza el contingut de la memòria a 0 i rep per paràmetre el nombre d'elements i la mida.

```
void *calloc(size_t nitems, size_t size)
```

 realloc: funció que, donat un punter que apunta a un espai de memòria ja reservat, n'incrementa la mida fins "size"

```
void *realloc(void *ptr, size_t size)
```

size = nova mida que volem, en bytes

int *taula;

```
taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
taula = (int *) calloc( n, sizeof(int));
```

```
taula = (int *) realloc(taula, 2 * n * sizeof(int));
```

Hem de comprovar que la realocatació s'hagi fet bé: comprovar que el punter no sigui NULL

Recapitulem

free(taula);

return 0;

19 }

Memòria dinàmica en temps d'execució)

```
VS.
```

```
#include <stdio.h>
2 #include <stdib.h>
3
4 int main(){
5
6 int *taula;
7 int n;
8 printf("Quants nombres vols introduir?\n");
9 scanf("%d",&n);
10
11 taula = (int *) malloc( n * sizeof(int));
12
13 if (taula == NULL){
14 printf("ERROR: No hi ha prou espai\n");
15 return -1;
```

- S'ha de declarar la taula com un punter al tipus
- S'ha de reservar memòria amb malloc o calloc
- S'ha de comprovar sempre que no sigui NULL
- Accessos: igual que sempre, amb []
- S'ha d'alliberar quan haguem acabat
- Es guarda al "heap": podem declarar vectors grans, en funció de la memòria disponible

Memòria estàtica (en temps de compilació)

```
#include <stdio.h>
#define MAX 100
int main(){

int taula[MAX];
int n;

printf("Quants nombres vols introduir?\n");
scanf("%d",&n);

// llegir nombres i omplir taula

return 0;

}
```

- S'ha de decidir en temps de compilació quina mida tindrà i després no es pot canviar
- Si hi ha menys dades, s'ha de controlar amb un sentinella fins on fem servir
- Es guarda a la pila: Només útil per vectors petits

Exercicis

Exemple de teoria: Tradueix aquest pseudocodi a C usant gestió dinàmica de la memòria

```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* Exemple que hem fet a teoria quan parlàvem de gestió
dinàmica de la memòria. Demanar a l'usuari quants nombres vol
guardar*/
int main(){
  int *vector;
  int n, numero;
  /* Preguntar quants enters vol guardar (n) */
  /* Declarar vector de mida n */
     Comprovar que tenim prou memòria */
    Llegir de teclat n valors i els guardem a la taula */
     Imprimir els valors per pantalla */
 /* Alliberar memòria quan he acabat */
  return 0;
```

Exercicis

Exemple de teoria: Tradueix aquest pseudocodi a C usant gestió dinàmica de la memòria

```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* Exemple que hem fet a teoria quan parlàvem de gestió
dinàmica de la memòria. Demanar a l'usuari quants nombres vol
quardar*/
int main(){
  int *vector;
  int n, numero;
  printf("Quants enters vols guardar?\n");
  scanf("%d",&n);
  /* Declarar vector de mida n */
     Comprovar que tenim prou memòria */
    Llegir de teclat n valors i els guardem a la taula */
     Imprimir els valors per pantalla */
 /* Alliberar memòria quan he acabat */
  return 0;
```

Exercicis

Exemple de teoria: Tradueix aquest pseudocodi a C usant gestió dinàmica de la memòria

```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* Exemple que hem fet a teoria quan parlàvem de gestió
dinàmica de la memòria. Demanar a l'usuari quants nombres vol
quardar*/
int main(){
  int *vector;
  int n, numero;
  printf("Quants enters vols guardar?\n");
  scanf("%d",&n);
  vector = (int*) malloc(n * sizeof(int));
     Comprovar que tenim prou memòria */
    Llegir de teclat n valors i els guardem a la taula */
     Imprimir els valors per pantalla */
 /* Alliberar memòria quan he acabat */
  return 0;
```

```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* Exemple que hem fet a teoria quan parlàvem de gestió
dinàmica de la memòria. Demanar a l'usuari quants nombres vol
guardar*/
int main(){
  int *vector;
  int n, numero;
  printf("Quants enters vols guardar?\n");
  scanf("%d",&n);
  vector = (int*) malloc(n * sizeof(int));
  if (vector == NULL){
    printf("ERROR. No hi ha prou memoria");
    return -1;
     Llegir de teclat n valors i els guardem a la taula */
     Imprimir els valors per pantalla */
 /* Alliberar memòria quan he acabat */
  return 0;
```

```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```



```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```

```
• • •
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* Exemple que hem fet a teoria quan parlàvem de gestió
dinàmica de la memòria. Demanar a l'usuari quants nombres vol
guardar*/
int main(){
  int *vector;
  int n, numero;
  printf("Quants enters vols guardar?\n");
  scanf("%d",&n);
  vector = (int*) malloc(n * sizeof(int));
  if (vector == NULL){
    printf("ERROR. No hi ha prou memoria");
    return -1;
  for (int i=0; i<n; i++){
    scanf("%d", &numero);
    vector[i] = numero;
  // Imprimim els continguts del vector
  printf("El teu vector es:\n");
  for (int i=0; i<n; i++){
    printf("%d, ",vector[i]);
 /* Alliberar memòria quan he acabat */
  return 0;
```

```
algorisme desar_nombres és
var
  vector: punter a enter;
  n, numero: enter;
fvar
inici
  escriure("Quants enters vols guardar?");
  llegir(n);
  vector = reservar_espai(n, mida(enter));
  si (vector=NULL)
    error("No hi ha prou memòria");
  fsi
  per(i=0; i<n; i++) fer</pre>
    llegir(numero);
    vector[i] := numero;
  alliberar memoria(vector);
falgorisme
```

```
• • •
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
/* Exemple que hem fet a teoria quan parlàvem de gestió
dinàmica de la memòria. Demanar a l'usuari quants nombres vol
guardar*/
int main(){
  int *vector;
  int n, numero;
  printf("Quants enters vols guardar?\n");
  scanf("%d",&n);
  vector = (int*) malloc(n * sizeof(int));
  if (vector == NULL){
    printf("ERROR. No hi ha prou memoria");
    return -1;
  for (int i=0; i<n; i++){
    scanf("%d", &numero);
    vector[i] = numero;
  // Imprimim els continguts del vector
  printf("El teu vector es:\n");
  for (int i=0; i<n; i++){
    printf("%d, ",vector[i]);
  // Alliberar memòria quan he acabat
  free(vector);
  return 0;
```

FITXERS

A teoria:

Persistència de dades

Procediment

Cal definir un fitxer lògic i associar-lo a un fitxer físic fent:

```
var f: fitxer; fvar
f := obrir_f(nom_fitxer, mode);
```

Per **obrir**, cal especificar el **nom del fitxer físic** i un **mode d'obertura**. Si aquest no existeix no es podrà usar el fitxer!

Per **llegir**, especifiquem el fitxer lògic i la variable on volem desar allò que llegim de fitxer.

```
llegir_f(f, variable);
```

Cal haver obert el fitxer en mode lectura

Per **escriure**, especifiquem el fitxer lògic i la variable que volem escriure a fitxer

```
escriure_f(f, variable);
```

Cal haver obert el fitxer en mode escriptura

Quan ja no l'hem de fer servir més, el fitxer s'ha de **tancar**, amb el procediment:

```
tancar_f(f);
```

Procediment en C:

- Declarar un fitxer lògic.
- Obrir-lo en el mode corresponent
- Escriure-hi o llegir-ne els continguts
- Tancar el fitxer

Procediment en C:

- Declarar un fitxer lògic.
- Obrir-lo en el mode corresponent
- Escriure-hi o llegir-ne els continguts
- Tancar el fitxer

Tipus "FILE *"

FILE *fp;

• És un punter a un fitxer. És el nostre fitxer lògic que després associarem al fitxer físic.

Obrir un fitxer: fopen

```
FILE *fopen( const char * filename, const char * mode );
```


Obrir un fitxer: fopen

```
FILE *fopen( const char * filename, const char * mode );
```



```
fp = fopen("test.txt", "w");
```

Obrir un fitxer: fopen

```
FILE *fopen( const char * filename, const char * mode );
```

Modes d'obertura:

r

Opens an existing text file for reading purpose.

W

Opens a text file for writing. If it does not exist, then a new file is created. Here your program will start writing content from the beginning of the file.

а

Opens a text file for writing in appending mode. If it does not exist, then a new file is created. Here your program will start appending content in the existing file content.

r+

Opens a text file for both reading and writing.

w+

Opens a text file for both reading and writing. It first truncates the file to zero length if it exists, otherwise creates a file if it does not exist.

a+

Opens a text file for both reading and writing. It creates the file if it does not exist. The reading will start from the beginning but writing can only be appended.

FILE *fp;

```
fp = fopen("test.txt", "w");
```

FILE *fp;

Obrir un fitxer: fopen

FILE *fopen(const char * filename, const char * mode);

fp = fopen("test.txt", "w");

Modes d'obertura:

r

Opens an existing text file for reading purpose.

W

Opens a text file for writing. If it does not exist, then a new file is created. Here your program will start writing content from the beginning of the file.

а

Opens a text file for writing in appending mode. If it does not exist, then a new file is created. Here your program will start appending content in the existing file content.

r+

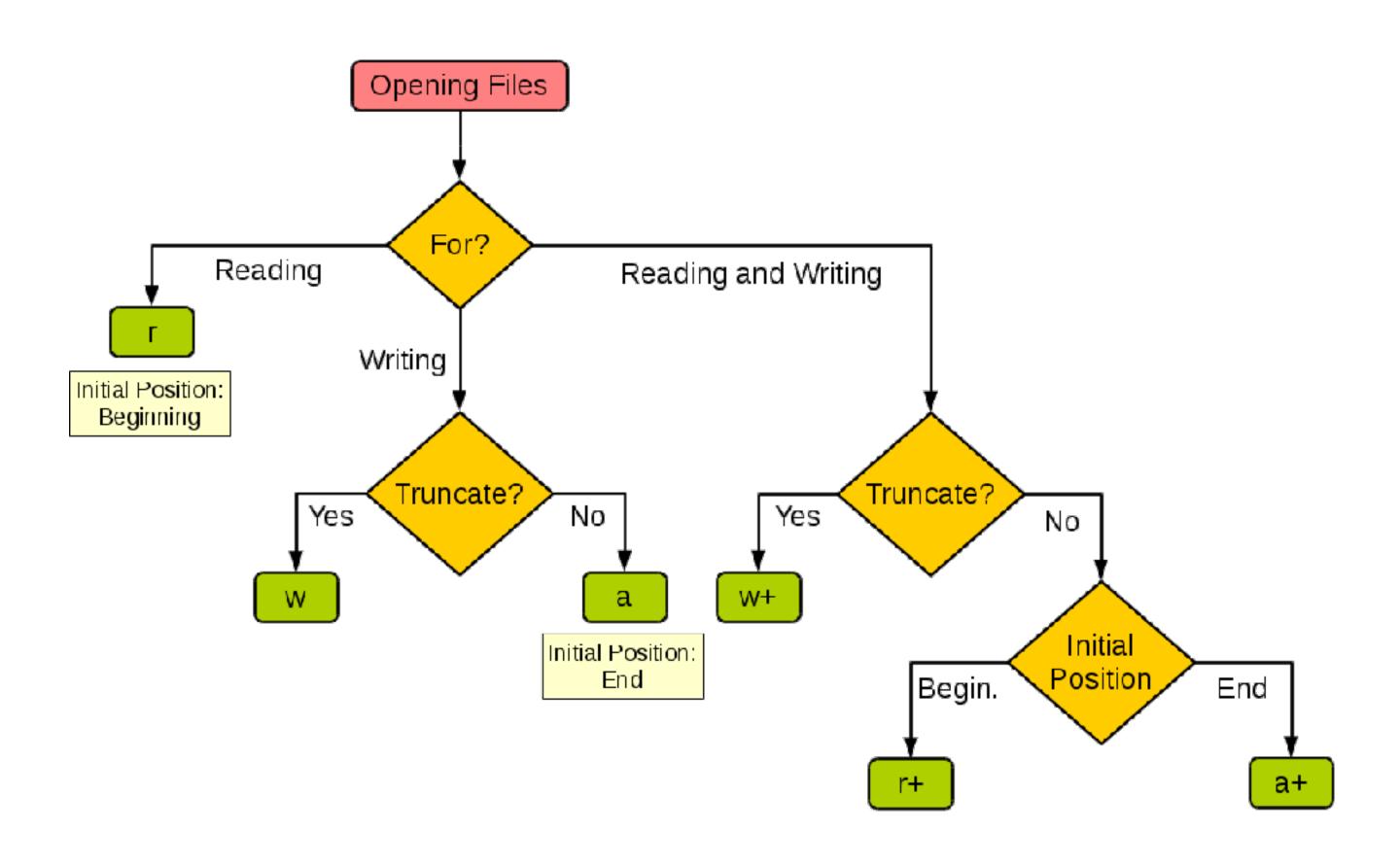
Opens a text file for both reading and writing.

w+

Opens a text file for both reading and writing. It first truncates the file to zero length if it exists, otherwise creates a file if it does not exist.

a+

Opens a text file for both reading and writing. It creates the file if it does not exist. The reading will start from the beginning but writing can only be appended.

Escriptura a fitxer

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb escriptura.
- Escrivim com amb printf però amb la funció **fprintf**, passant per paràmetre el punter al fitxer

```
int fprintf(FILE *fp,const char *format, ...)
```

FILE *fp;

```
fp = fopen("test.txt", "w");
```

Escriptura a fitxer

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb escriptura.
- Escrivim com amb printf però amb la funció **fprintf**, passant per paràmetre el punter al fitxer

```
int fprintf(FILE *fp,const char *format, ...)

Punter al fitxer lògic
    que hem obert
```



```
fp = fopen("test.txt", "w");
```

Escriptura a fitxer

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb escriptura.
- Escrivim com amb printf però amb la funció **fprintf**, passant per paràmetre el punter al fitxer

```
int fprintf(FILE *fp,const char *format, ...)

Punter al fitxer lògic
    que hem obert
```

FILE *fp;

```
fp = fopen("test.txt", "w");
```

```
fprintf(fp, "Hola, què tal?\n");
fprintf(fp, "La variable n val %d\n", n);
```

Tancament de fitxer

• Quan hem acabat d'escriure o llegir, necessitem tancar la connexió entre el fitxer lògic i el fitxer físic.

```
int fclose( FILE *fp );

Punter al fitxer lògic
    que hem obert
```

• Fins que no tanquem la connexió no s'escriuran els continguts del fitxer

```
FILE *fp;
```

```
fp = fopen("test.txt", "w");
```

```
fprintf(fp, "Hola, què tal?\n");
fprintf(fp, "La variable n val %d\n", n);
```

```
fclose(fp);
```

Exemple complet d'escriptura

```
#include <stdio.h>
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
#define N 10
/* Programa que demana 10 nombres a l'usuari i els guarda a fitxer */
int main() {
```

int taula[N];

printf("Introdueix %d enters.\n",N);

Imprimir la taula a fitxer */

/* Tancar el fitxer */

/* Obrir el fitxer en mode escriptura i comprovar que

for(int i=0; i<N; i++){

scanf("%d", &taula[i]);

FILE *f_out;

ha anat bé */

return 0;

Exemple complet d'escriptura


```
#include <stdio.h>
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
#define N 10
/* Programa que demana 10 nombres a l'usuari i els guarda a fitxer */
int main() {
  int taula[N];
  FILE *f_out;
  printf("Introdueix %d enters.\n",N);
  for(int i=0; i<N; i++){
    scanf("%d", &taula[i]);
  // Escriure taula a fitxer
  f_out = fopen(NOM_FITXER, "w");
  if (f_out == NULL){
    printf("ERROR! No s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
    Imprimir la taula a fitxer */
/* Tancar el fitxer */
  return 0;
```

Exemple complet d'escriptura


```
#include <stdio.h>
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
#define N 10
/* Programa que demana 10 nombres a l'usuari i els guarda a fitxer */
int main() {
  int taula[N];
  FILE *f_out;
  printf("Introdueix %d enters.\n",N);
  for(int i=0; i<N; i++){
    scanf("%d", &taula[i]);
  // Escriure taula a fitxer
  f_out = fopen(NOM_FITXER, "w");
  if (f_out == NULL){
    printf("ERROR! No s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  for(int i=0; i<N; i++){
    fprintf(f_out, "taula[%d] = %d\n", i, taula[i]);
/* Tancar el fitxer */
  return 0;
```

Exemple complet d'escriptura


```
#include <stdio.h>
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
#define N 10
/* Programa que demana 10 nombres a l'usuari i els guarda a fitxer */
int main() {
  int taula[N];
  FILE *f_out;
  printf("Introdueix %d enters.\n",N);
  for(int i=0; i<N; i++){
    scanf("%d", &taula[i]);
  // Escriure taula a fitxer
  f_out = fopen(NOM_FITXER, "w");
  if (f_out == NULL){
    printf("ERROR! No s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  for(int i=0; i<N; i++){
    fprintf(f_out, "taula[%d] = %d\n", i, taula[i]);
  fclose(f_out);
  return 0;
```

Exemple complet d'escriptura

```
1  taula[0] = 11
2  taula[1] = 22
3  taula[2] = 33
4  taula[3] = 44
5  taula[4] = 55
6  taula[5] = 66
7  taula[6] = 77
8  taula[7] = 88
9  taula[8] = 99
10  taula[9] = 100
Line: 7:14 Pla... $\( \) Soft Tabs: 2 \( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\
```



```
#include <stdio.h>
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
#define N 10
/* Programa que demana 10 nombres a l'usuari i els guarda a fitxer */
int main() {
  int taula[N];
  FILE *f_out;
  printf("Introdueix %d enters.\n",N);
  for(int i=0; i<N; i++){
    scanf("%d", &taula[i]);
  // Escriure taula a fitxer
  f_out = fopen(NOM_FITXER, "w");
  if (f out == NULL){
    printf("ERROR! No s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  for(int i=0; i<N; i++){
    fprintf(f_out, "taula[%d] = %d\n", i, taula[i]);
  fclose(f_out);
  return 0;
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- **fgets** llegeix N caracters fins que troba un final de línia. Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '**\n**'

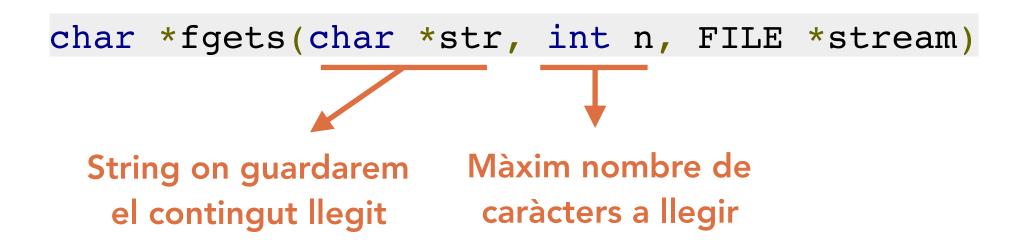
```
char *fgets(char *str, int n, FILE *stream)
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- **fgets** llegeix N caracters fins que troba un final de línia. Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '**\n**'

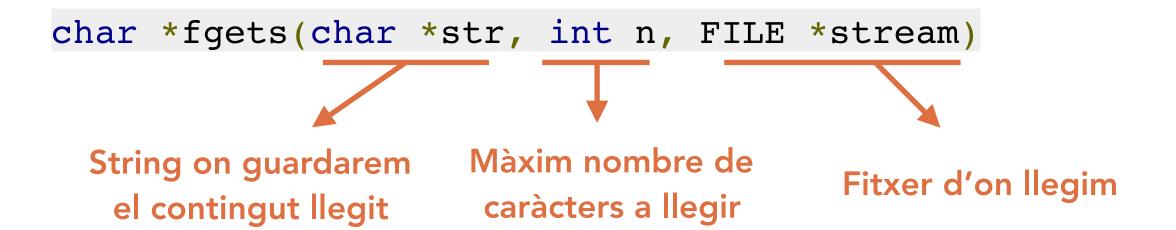
```
char *fgets(char *str, int n, FILE *stream)

String on guardarem
el contingut llegit
```

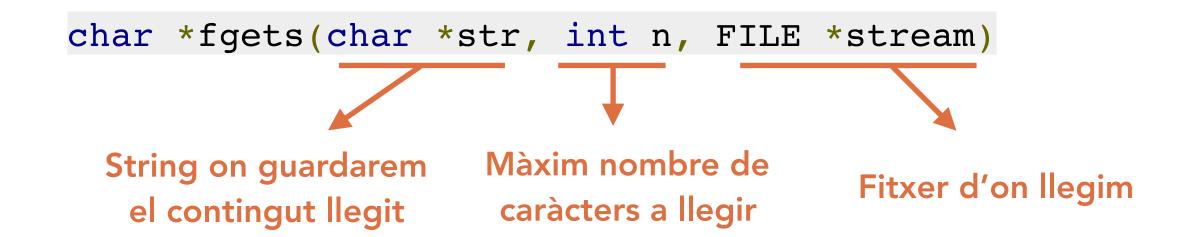
- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- **fgets** llegeix N caracters fins que troba un final de línia. Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '**\n**'

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- fgets llegeix N caracters fins que troba un final de línia.
 Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '\n'

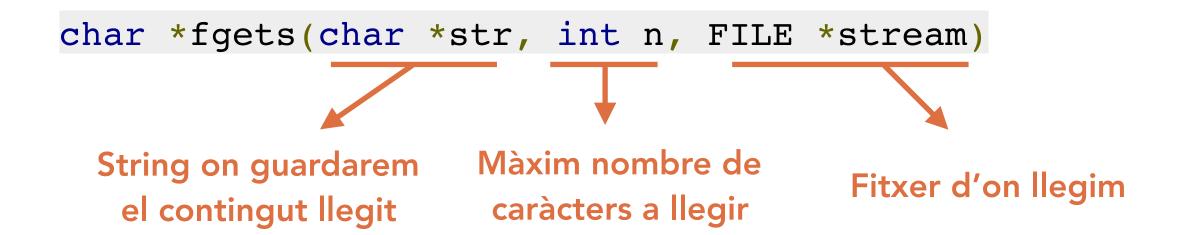
- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- fgets llegeix N caracters fins que troba un final de línia.
 Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '\n'


```
1  taula[0] = 11
2  taula[1] = 22
3  taula[2] = 33
4  taula[3] = 44
5  taula[4] = 55
6  taula[5] = 66
7  taula[6] = 77
8  taula[7] = 88
9  taula[8] = 99
10  taula[9] = 100
Line: 7:14 Pla... $\( \) Soft Tabs: 2 \( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \) $\( \
```

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  return 0;
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- fgets llegeix N caracters fins que troba un final de línia.
 Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '\n'

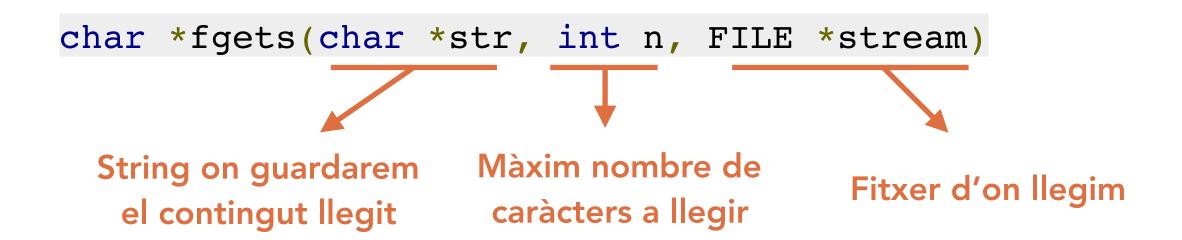

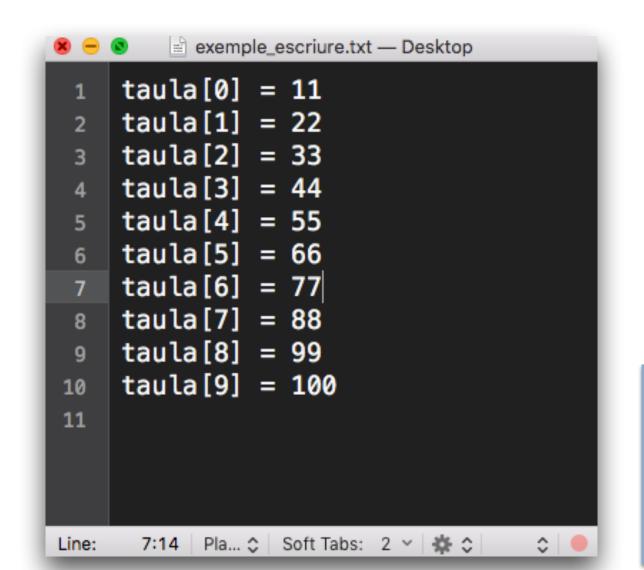
```
1  taula[0] = 11
2  taula[1] = 22
3  taula[2] = 33
4  taula[3] = 44
5  taula[4] = 55
6  taula[5] = 66
7  taula[6] = 77
8  taula[7] = 88
9  taula[8] = 99
10  taula[9] = 100
Line: 7:14 Pla... ♦ Soft Tabs: 2 ∨ ♣ ♦ ♦ ♦
```

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  // Llegir una linia
  fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
  printf("Linia llegida: %s\n", s);
  return 0;
```

Lectura de fitxer: línia a línia

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- fgets llegeix N caracters fins que troba un final de línia.
 Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '\n'

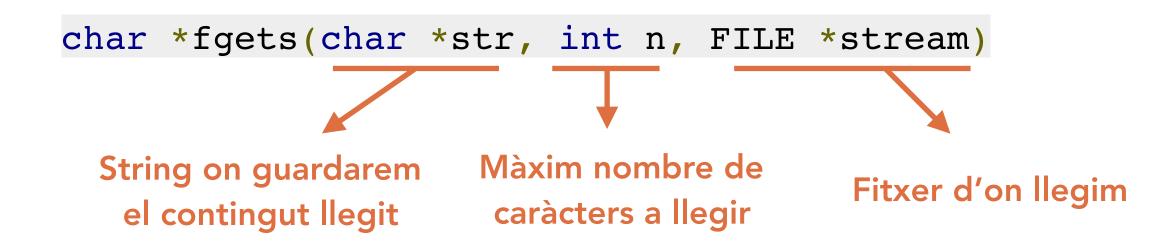

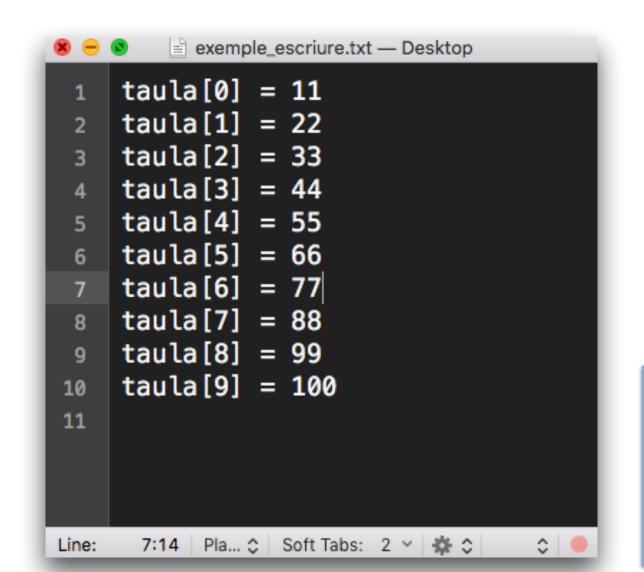
Linia llegida: taula[0] = 11

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  // Llegir una linia
  fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
  printf("Linia llegida: %s\n", s);
  return 0;
```

Lectura de fitxer: línia a línia

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- fgets llegeix N caracters fins que troba un final de línia. Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '\n'

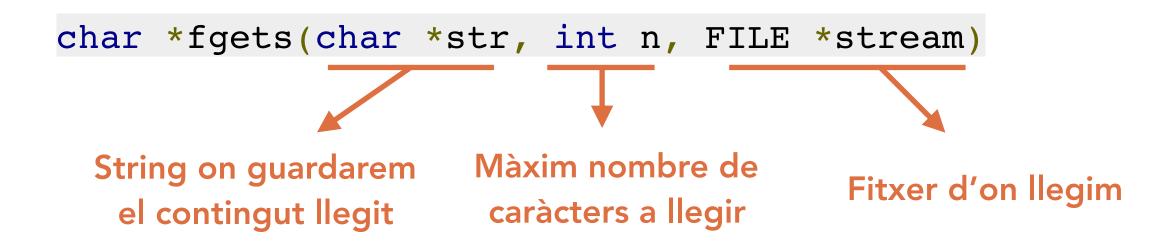

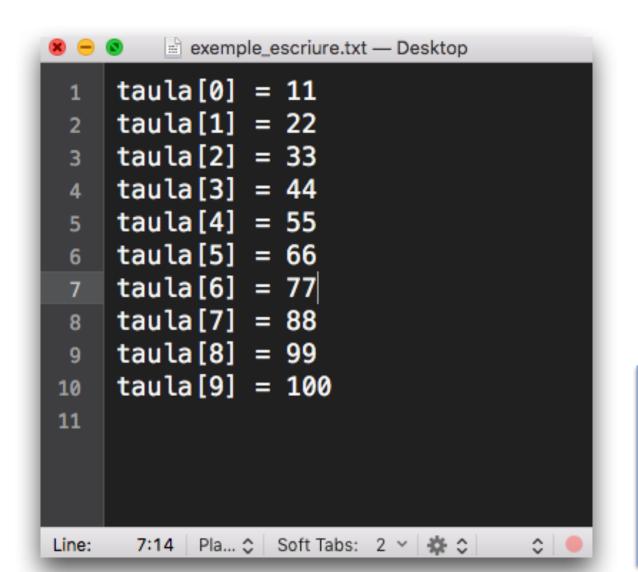

Linia llegida: taula[0] = 11

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  // Llegir una linia
  fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
  printf("Linia llegida: %s\n", s);
  // Què passa si n petita?
  fgets(s, 5, f_in);
  printf("Linia llegida: %s\n", s);
  return 0;
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- fgets llegeix N caracters fins que troba un final de línia.
 Compte! Es guarda el caràcter de final de línia '\n'


```
Linia llegida: taula[0] = 11
Linia llegida: taul
```

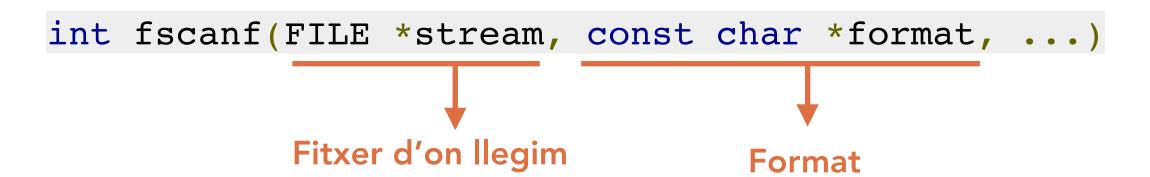
```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  // Llegir una linia
  fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
  printf("Linia llegida: %s\n", s);
  // Què passa si n petita?
  fgets(s, 5, f_in);
  printf("Linia llegida: %s\n", s);
  return 0;
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

```
int fscanf(FILE *stream, const char *format, ...)
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

```
char s[MAX_LINIA];

fscanf(f_in, "%s", s);
printf("He llegit:\n");
printf("Un string: %s\n",s);
...
```

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

```
int fscanf(FILE *stream, const char *format, ...)

Fitxer d'on llegim Format
```

```
taula[0] = 11
taula[1] = 22
taula[2] = 33
taula[3] = 44
taula[4] = 55
taula[5] = 66
taula[6] = 77
taula[7] = 88
taula[7] = 88
taula[8] = 99
taula[9] = 100
```

```
char s[MAX_LINIA];

fscanf(f_in, "%s", s);
printf("He llegit:\n");
printf("Un string: %s\n",s);
...
```

```
He llegit:
Un string: taula[0]
```

Lectura de fitxer amb format

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

7:14 | Pla... 🗘 | Soft Tabs: 2 🗸 🎄 🗘

```
char s[MAX_LINIA];
char s2[MAX_LINIA];
int num;
// Llegir especificant format
fscanf(f_in, "%s%s%d", s, s2, &num);
printf("He llegit:\n");
printf("Un string: %s\n",s);
printf("Un string: %s\n",s2);
printf("Un enter: %d\n",num);
```

Lectura de fitxer amb format

- Hem d'haver obert el fitxer en un mode compatible amb lectura.
- Llegir amb format vol dir que podem especificar quins tipus volem llegir (igual que féiem amb scanf)
- fscanf llegeix grups de caràcters separats per espais

```
int fscanf(FILE *stream, const char *format, ...)
Fitxer d'on llegim
Format
```

```
char s[MAX_LINIA];
char s2[MAX_LINIA];
int num;
// Llegir especificant format
fscanf(f_in, "%s%s%d", s, s2, &num);
printf("He llegit:\n");
printf("Un string: %s\n",s);
printf("Un string: %s\n",s2);
printf("Un enter: %d\n",num);
```

```
He llegit:
Un string: taula[0]
Un string: =
Un enter: 11
```

Lectura de fitxer amb format

Els espais no importen, però milloren la legibilitat

```
fscanf(f_in, "%s%s%d", s, s2, &num);
```

```
fscanf(f_in, "%s %s %d", s, s2, &num);
```

Aquests dos codis fan exactament el mateix

Lectura de fitxer amb format

Com saltar-nos coses que no ens interessen?

#NUM_PARAULES 6

Per exemple, aquí no m'interessa NUM_PARAULES, però sí el número 6

Lectura de fitxer amb format

Com saltar-nos coses que no ens interessen?

#NUM_PARAULES 6

Per exemple, aquí no m'interessa NUM_PARAULES, però sí el número 6

 Se'ns podria acudir de guardar-ho en algun lloc i després no fer-ho servir:

```
char junk[15];
int num_paraules;
fscanf(f_in, "%s%d", junk, &num_paraules);
```

Lectura de fitxer amb format

Com saltar-nos coses que no ens interessen?

#NUM_PARAULES 6

Per exemple, aquí no m'interessa NUM_PARAULES, però sí el número 6

• Se'ns podria acudir de guardar-ho en algun lloc i després no fer-ho servir:

```
char junk[15];
int num_paraules;
fscanf(f_in, "%s%d", junk, &num_paraules);
```

• Una manera millor: podem posar un asterisc davant d'allò que no ens interessa (en aquest cas, la paraula)

```
int num_paraules;
...
fscanf(f_in, "%*s%d", &num_paraules);
```


- Com podem llegir tots els continguts d'un fitxer?
- Per saber si hem arribat al final consultem feof()
- Què és l'**EOF**?
 - End-of-file. Codi al final de l'últim byte de dades en un arxiu. El valor del EOF depèn de la implementació i ha de ser negatiu.
 - Realment no ens importa quin valor tingui, nosaltres l'evaluem amb feof().

- Com podem llegir tots els continguts d'un fitxer?
- Per saber si hem arribat al final consultem feof()
- Què és l'**EOF**?
 - End-of-file. Codi al final de l'últim byte de dades en un arxiu. El valor del EOF depèn de la implementació i ha de ser negatiu.
 - Realment no ens importa quin valor tingui, nosaltres l'evaluem amb feof().

- Retorna:
 - 0 si no hem arribat al final
 - 1 si hem arribat al final.

```
int feof(FILE *stream)

Fitxer d'on llegim
```

- Retorna:
 - 0 si no hem arribat al final
 - 1 si hem arribat al final.

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  int i;
  FILE *f_in;
/* Obrir el fitxer en mode lectura i comprovar que ha anat bé */
   Llegir línia a línia fins Final de fitxer i anar
imprimint per pantalla*/
 /* Tancar el fitxer */
  return 0;
```

```
int feof(FILE *stream)

Fitxer d'on llegim
```

- Retorna:
 - 0 si no hem arribat al final
 - 1 si hem arribat al final.

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  int i;
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
   Llegir línia a línia fins Final de fitxer i anar
imprimint per pantalla*/
 /* Tancar el fitxer */
  return 0;
```

```
int feof(FILE *stream)

Fitxer d'on llegim
```

- Retorna:
 - 0 si no hem arribat al final
 - 1 si hem arribat al final.

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  int i;
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
   return -1;
 // Llegir fins EOF
  printf("Continguts del document:\n");
  i = 1;
 while(feof(f_{in} = 0){
    fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
    printf("Linia %d: %s", i, s);
      i++;
 /* Tancar el fitxer */
  return 0;
```

```
int feof(FILE *stream)

Fitxer d'on llegim
```

- Retorna:
 - 0 si no hem arribat al final
 - 1 si hem arribat al final.

```
Continguts del document:
Linia 1: taula[0] = 11
Linia 2: taula[1] = 22
Linia 3: taula[2] = 33
Linia 4: taula[3] = 44
Linia 5: taula[4] = 55
Linia 6: taula[5] = 66
Linia 7: taula[6] = 77
Linia 8: taula[7] = 88
Linia 9: taula[8] = 99
Linia 10: taula[9] = 100
```

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  int i;
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  // Llegir fins EOF
  printf("Continguts del document:\n");
  i = 1;
  while(feof(f_{in})==0){
    fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
    printf("Linia %d: %s", i, s);
      i++;
 /* Tancar el fitxer */
  return 0;
```

```
int feof(FILE *stream)

Fitxer d'on llegim
```

- Retorna:
 - 0 si no hem arribat al final
 - 1 si hem arribat al final.

```
Continguts del document:
Linia 1: taula[0] = 11
Linia 2: taula[1] = 22
Linia 3: taula[2] = 33
Linia 4: taula[3] = 44
Linia 5: taula[4] = 55
Linia 6: taula[5] = 66
Linia 7: taula[6] = 77
Linia 8: taula[7] = 88
Linia 9: taula[8] = 99
Linia 10: taula[9] = 100
```

```
#include <stdio.h>
#define MAX_LINIA 30
#define NOM_FITXER "exemple_escriure.txt"
int main(){
  char s[MAX_LINIA];
  int i;
  FILE *f_in;
  // Obrir en mode lectura
  f_in = fopen(NOM_FITXER, "r");
  if (f_in == NULL){
    printf("ERROR, no s'ha pogut obrir el fitxer\n");
    return -1;
  // Llegir fins EOF
  printf("Continguts del document:\n");
  i = 1;
  while(feof(f_{in})==0){
    fgets(s, MAX_LINIA, f_in);
    printf("Linia %d: %s", i, s);
      i++;
  // Tancar fitxer
  fclose(f_in);
  return 0;
```

Cas real: lectura del fitxer anterior guardant només els nombres en una taula

Volem aconseguir una taula amb continguts:

11	22	33	44	55	66	77	88	99	100

- Procés
 - Obrir el fitxer en el mode corresponent
 - Decidir quina funció ens va millor per extreure el nombre
 - Construir el bucle feof()
 - Guardar les dades a una taula de mida???

exemple_escriure.txt

Cas real: lectura del fitxer anterior guardant només els nombres en una taula

• Volem aconseguir una taula amb continguts:

11	22	33	44	55	66	77	88	99	100

- Procés
 - Obrir el fitxer en el mode corresponent
 - Decidir quina funció ens va millor per extreure el nombre
 - Construir el bucle feof()
 - Guardar les dades a una taula de mida???

No sé la mida de la taula!

```
1  taula[0] = 11
2  taula[1] = 22
3  taula[2] = 33
4  taula[3] = 44
5  taula[4] = 55
6  taula[5] = 66
7  taula[6] = 77
8  taula[7] = 88
9  taula[8] = 99
10  taula[9] = 100
Line: 7:14  Pla... $\( \) Soft Tabs: 2 \( \) $\( \) $\( \) $\( \)$
```

exemple_escriure.txt

Com guardar dades de fitxer a taula

- Ja sabem llegir de fitxer i ja sabem declarar taules
- Com sé la longitud de la taula a declarar?

Com guardar dades de fitxer a taula

- Ja sabem llegir de fitxer i ja sabem declarar taules
- Com sé la longitud de la taula a declarar?

Opció 1

• Declarar una taula de mida arbitrària i fer un resize si veig que necessito més espai.

Com guardar dades de fitxer a taula

- Ja sabem llegir de fitxer i ja sabem declarar taules
- Com sé la longitud de la taula a declarar?

Opció 1

• Declarar una taula de mida arbitrària i fer un resize si veig que necessito més espai.

Opció 2

(Només aplicable si l'arxiu no és molt gran)
 Llegir l'arxiu 2 vegades: una per comptar quantes línies té i així saber de quina mida declarar la taula, i una segona vegada per llegir-ne els continguts i guardar-los

Com guardar dades de fitxer a taula

- Ja sabem llegir de fitxer i ja sabem declarar taules
- Com sé la longitud de la taula a declarar?

Opció 1

• Declarar una taula de mida arbitrària i fer un resize si veig que necessito més espai.

Opció 2

(Només aplicable si l'arxiu no és molt gran)
 Llegir l'arxiu 2 vegades: una per comptar quantes línies té i així saber de quina mida declarar la taula, i una segona vegada per llegir-ne els continguts i guardar-los

Opció 3

• (Només aplicable si l'arxiu l'hem generat nosaltres o ja té aquest format).

Tenir per costum guardar al propi arxiu el nombre d'elements que hem de llegir. Llegir primer el nombre d'elements, declarar taula d'aquella mida, i després llegir la resta.

```
NumElems = 6
235
168
153
8976
123
21
```

Com guardar dades de fitxer a taula

- Ja sabem llegir de fitxer i ja sabem declarar taules
- Com sé la longitud de la taula a declarar?

Opció 1

• Declarar una taula de mida arbitrària i fer un resize si veig que necessito més espai.

Opció 2

(Només aplicable si l'arxiu no és molt gran)
 Llegir l'arxiu 2 vegades: una per comptar quantes línies té i així saber de quina mida declarar la taula, i una segona vegada per llegir-ne els continguts i guardar-los

Opció 3

• (Només aplicable si l'arxiu l'hem generat nosaltres o ja té aquest format).

Tenir per costum guardar al propi arxiu el nombre d'elements que hem de llegir. Llegir primer el nombre d'elements, declarar taula d'aquella mida, i després llegir la resta.

```
NumElems = 6
235
168
153
8976
123
21
```

A CASA...

EXERCICIS L8 del Moodle

EL PROPER DIA...

REGISTRES I TIPUS D'USUARI